

عنوان مقاله:

مقایسه عناصر اجرایی در نقالی و تعزیه خوانی

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های دستوری و بلاغی، دوره 9، شماره 15 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 37

نویسندگان:

سمانه کیانی بیدگلی - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی

اقدس فاتحی - عضو هیات علمی دانشگاه قم

خلاصه مقاله:

نقالی شاهنامه و تعزیه خوانی از هنرهای بومی ایران هستند که از دیرباز تاکنون طرفداران بسیاری داشته اند. این دو هنر، عناصر اصلی نمایش را یکجا به روی صحنه می برند و گزارشی هنرمندانه و موسیقایی از جدال های تاریخی - مذهبی و پهلوانی ارائه می کنند. جستار حاضر با شیوه توصیفی-مقایسه ای، دو هنر نقالی و تعزیه خوانی را از دید عناصر اجرایی مورد سنجش قرار می دهد. دو هنر مذکور دارای شباهت هایی همچون: تقسیم دوگانه آواها یعنی: ۱. آواهای مختلف نقال در نمایش و ۲. تقسیم بازیگران تعزیه به دو دسته مخالف خوان و موافق خوان، ایجاد جریان موضوعی واحد در زمینه ستیز حق و باطل و خیر و شر و همچنین نگاشتن نمایش صحنه در نسخه و طومار است. از سوی دیگر، تعداد بازیگر، چهره ظاهری بازیگران، داشتن لباس مخصوص و موسیقی میان متن از وجوه افتراق بین دو هنر نقالی و تعزیه است. یافته های پژوهش این انگاره را نیز سامان می دهد که تعزیه، گونه ای منشعب از هنر نقالی است. اما نمایش تعزیه به واسطه جریان یافتن آیین و مذهب در جوهره آن، در میان مردم بیشتر جلوه یافته و صورت ساخته پرداخته آن، روند رو به رشدی را طی کرده است و نسبت به نقالی، نمود شکوهمندتری را در عناصر اجرایی داشته است.

کلمات کلیدی:

نقالی، تعزیه، عناصر اجرایی، نمایش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1033764>

